

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 5 kwietnia 2022 r. – Komisja Europejska/Rada Unii Europejskiej

(Sprawa C-161/20) ⁽¹⁾

[Skarga o stwierdzenie nieważności – Decyzja Rady zawarta w akcie Komitetu Stałych Przedstawicieli (Coreperu) z dnia 5 lutego 2020 r., zatwierdzająca skierowane do Międzynarodowej Organizacji Morskiej (IMO) zgłoszenie w zakresie wprowadzenia wytycznych dotyczących cyklu życia w celu oszacowania emisji gazów cieplarnianych „od źródła pozyskania do zbiornika paliwa” ze zrównoważonych paliw alternatywnych – Artykuł 17 ust. 1 TUE – Reprezentacja Unii Europejskiej na zewnątrz – Przekazanie tego zgłoszenia IMO przez państwo członkowskie sprawujące prezydencję Rady w imieniu państw członkowskich i Komisji]

(2022/C 213/04)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: początkowo J.-F. Brakeland, S.L. Kalèda, W. Mölls i E. Georgieva, a następnie J.-F. Brakeland, S.L. Kalèda i E. Georgieva, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rada Unii Europejskiej (przedstawiciele: N. Rouam, K. Michoel, T. Haas i A. Norberg, pełnomocnicy)

Interwenienci popierający stronę pozwaną: Królestwo Belgii (przedstawiciele: S. Baeyens i P. Cottin, pełnomocnicy, których wspierali V. Van Thuyne i W. Timmermans, advocaten), Republika Czeska (przedstawiciele: M. Smolek, J. Vlácil, D. Czechová, K. Najmanová i L. Březinová, pełnomocnicy), Królestwo Danii (przedstawiciele: początkowo J. Nymann-Lindgren, M. Jespersen, V. Pasternak Jørgensen i M. Søndahl Wolff, a następnie V. Pasternak Jørgensen i M. Søndahl Wolff, pełnomocnicy), Republika Federalna Niemiec (przedstawiciele: D. Klebs i J. Möller, pełnomocnicy), Republika Grecka (przedstawiciel: S. Chala, pełnomocnik), Republika Francuska (przedstawiciele: J.-L. Carré, T. Stéhelin i A.-L. Desjonquères, pełnomocnicy), Królestwo Niderlandów (przedstawiciele: M.K. Bulterman, M.H.S. Gijzen i J.M. Hoogveld, pełnomocnicy), Republika Finlandii (przedstawiciel: H. Leppo, pełnomocnik), Królestwo Szwecji (przedstawiciele: O. Simonsson, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A.M. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, H. Shev, H. Eklinder i R. Shahsavan Eriksson, pełnomocnicy)

Sentencja

1. Skarga zostaje oddalona.
2. Komisja Europejska pokrywa, poza własnymi kosztami, koszty poniesione przez Radę Unii Europejskiej.
3. Królestwo Belgii, Republika Czeska, Królestwo Danii, Republika Federalna Niemiec, Republika Grecka, Republika Francuska, Królestwo Niderlandów, Republika Finlandii i Królestwo Szwecji pokrywają własne koszty.

⁽¹⁾ Dz.U. C 209 z 22.6.2020.

Wyrok Trybunału (druga izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Curtea de Apel Alba Iulia – Rumunia) – SC Avio Lucos SRL/Agencia de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

(Sprawa C-176/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Rolnictwo – Wspólna polityka rolna – Systemy wsparcia bezpośredniego – Wspólne zasady – System jednolitej płatności obszarowej – Rozporządzenie (UE) nr 1307/2013 – Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i c) i ust. 2 lit. b) – Uregulowanie krajowe uzależniające wsparcie bezpośrednie od posiadania przez rolnika własnych zwierząt – Artykuł 9 ust. 1 – Pojęcie „rolnika aktywnego zawodowo” – Rozporządzenie (UE) nr 1306/2013 – Artykuł 60 – Klauzula dotycząca przypadków obchodzenia prawa – Pojęcie „sztucznie stworzonych warunków”]

(2022/C 213/05)

Język postępowania: rumuński

Sąd odsyłający

Curtea de Apel Alba Iulia

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: SC Avio Lucos SRL

Strona pozwana: Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură – Centrul județean Dolj, Agenția de Plăți și Intervenție pentru Agricultură (APIA) – Aparat Central

Sentencja

- 1) Artykuł 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) i ust. 2 lit. b) rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1307/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. ustanawiającego przepisy dotyczące płatności bezpośrednich dla rolników na podstawie systemów wsparcia w ramach wspólnej polityki rolnej oraz uchylającego rozporządzenie Rady (WE) nr 637/2008 i rozporządzenie Rady (WE) nr 73/2009 należy interpretować w ten sposób, że nie sprzeciwia się on uregulowaniu krajowemu, które przewiduje, że minimalne działania na użytkach rolnych utrzymujących się naturalnie w stanie nadającym się do wypasu lub uprawy, o których mowa w tych przepisach, powinny być prowadzone przez rolnika z wykorzystaniem zwierząt, które sam posiada.
- 2) Artykuł 4 ust. 1 lit. a) i c) oraz art. 9 ust. 1 rozporządzenia nr 1307/2013 należy interpretować w ten sposób, że pojęcie „rolnika aktywnego zawodowo” w rozumieniu tego drugiego przepisu obejmuje osobę prawną, która zawarła umowę użytkowania dotyczącą użytków zielonych należących do gminy i wypasu na nich zwierzęta użyczone jej nieodpłatnie przez osoby fizyczne będące ich właścicielami, o ile osoba taka prowadzi na tych użytkach zielonych „działania minimalne” w rozumieniu art. 4 ust. 1 lit. c) ppkt (iii) tego rozporządzenia.
- 3) Artykuł 60 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1306/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie finansowania wspólnej polityki rolnej, zarządzania nią i monitorowania jej oraz uchylającego rozporządzenia Rady (EWG) nr 352/78, (WE) nr 165/94, (WE) nr 2799/98, (WE) nr 814/2000, (WE) nr 1290/2005 i (WE) nr 485/2008 należy interpretować w ten sposób, że sytuacja, w której wnioskujący o przyznanie wsparcia finansowego w ramach systemu jednolitej płatności obszarowej przedłożył na poparcie swojego wniosku umowę użytkowania dotyczącą użytków zielonych i umowy użyczenia nieodpłatnie zwierząt przeznaczonych do wypasu na tych użytkach, może być objęta pojęciem „sztucznie stworzonych warunków” w rozumieniu tego przepisu, jeżeli z jednej strony z ogółu obiektywnych okoliczności wynika, że pomimo formalnego poszanowania warunków przewidzianych we właściwym uregulowaniu cel realizowany przez to uregulowanie nie został osiągnięty, a z drugiej strony wykazano wolę uzyskania korzyści wynikającej z uregulowania Unii poprzez sztuczne stworzenie warunków wymaganych dla jej uzyskania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 297 z 7.9.2020.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 7 kwietnia 2022 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Niedersächsisches Finanzgericht – Niemcy) – I GmbH/Finanzamt H

(Sprawa C-228/20) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne – Wspólny system podatku od wartości dodanej (VAT) – Dyrektywa 2006/112/WE – Artykuł 132 ust. 1 lit. b) – Zwolnienia dotyczące określonych czynności wykonywanych w interesie ogólnym – Zwolnienie opieki szpitalnej i medycznej – Szpital prywatny – Odpowiednio uznana placówka – Porównywalne warunki socjalne]

(2022/C 213/06)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Niedersächsisches Finanzgericht

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: I GmbH